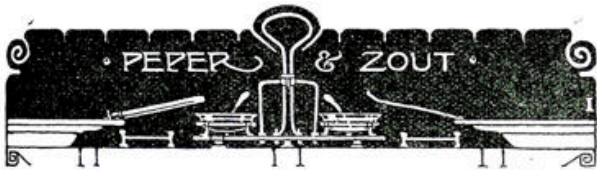

tingen werden verstrekt over den arbeid tot heil van zoekende of zinkende mede-menschen.

Evangelisatie in meer pakkenden vorm was te vinden in den kapel van St. George, waar dagelijks tweemaal dienst werd gehouden onder leiding van een predikant. Desgelijks geschiedde in het gebouw van de Evangelische Alliantie, waar bovendien maandelijks een bekend prediker optrad, en duizenden een oogenblik hebben kunnen verkeerden buiten de zakelijke sfeer der Tentoonstelling. Natuurlijk werden op Wembley ook velerlei traktaten e. d. uitgedeeld.

Eigenaardig is, dat men in de rij der genoemde Vereenigingen in den officieelen gids ook vindt: de Maatschappij tot redding van . . . schipbreukelingen. Deze had trouwens haar inzending *buiten* het Amusementspark; het was de groote en nieuwe reddingboot „Grace Darling,” gekost hebbende f 120.000.—; zij kan 100 personen bevatten. Wie haar bezichtigde, vond op de voorplecht een matroos zitten met een busje: zoo kon men de 120.000 gulden hooren groeien! . . .

Van het Amusementspark heb ik slechts twee dingen te noemen, die „de moeite waard” waren. Het eene was de tonnen gouds kostende imitatie van een kolenmijn, echt tot de paarden der kolenwagentjes toe; een leerzaam geheel, véél te goed voor een Amusementspark. En het andere . . . ja, dat was eigenlijk een étalage, om diep medelijden mee te hebben. Daar zaten, in tien kamertjes achter glas, tien jonge vrouwen *te kijk*; zij waren gekleed als de tien schoonste vrouwen uit de wereldgeschiedenis; hun kamertje was gemeubileerd in den stijl van de dagen, waarin die vrouwen geleefd hebben (b.v. Cleopatra, Beatrijs, Helena van Troje e. d.), en zij waren bezig met lezen, schrijven, borduren of kijken. Den ganschen dag door schuifelden de bezoekers langs de kamertjes, en keken naar deze, à zooveel shilling per dag, te kijk zittende vrouwen. En deze vrouwen keken naar de bezoekers . . . Lezeres, ik heb het er niet lang uitgehouden. Want ik meen, dat ook de vrouw geschapen is naar Gods beeld en gelijkenis. En ik dacht, dat wel heel zwaar is de last der zonde, die *déze*, *uwe* seksegenooten, hier dragen moesten . . .

Natuurwet

„Hoe komt het toch, dat 's zomers,” zoo vroeg Krijn,
„de dagen langer dan des winters zijn?”
Wel vriend, begrijpt gij daarvan niet den zin:
Warmte zet uit, en koude, die krimpt in!

H. W. A.

In de wolken

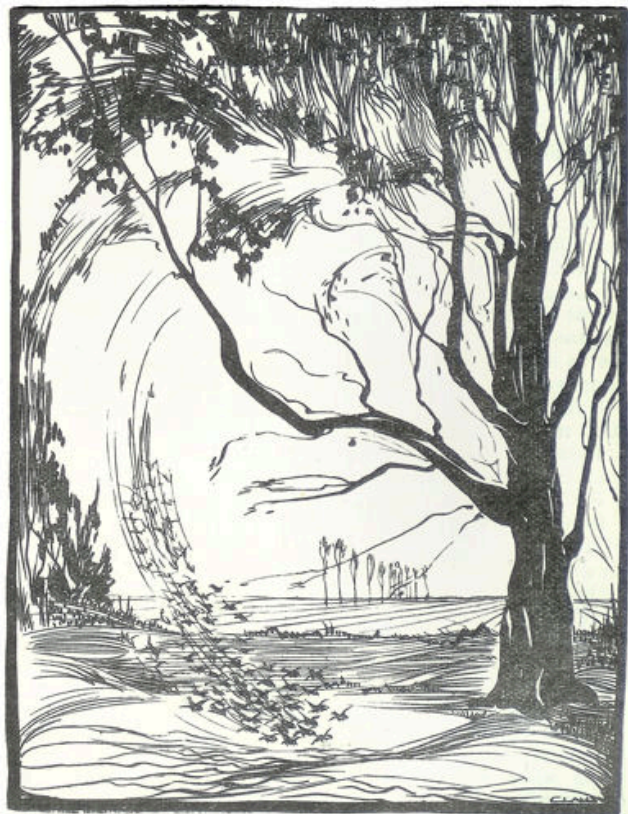
De vliegenier werd luide toegejuicht
en overal werd van zijn moed getuigd.
Hij kreeg de hulde van talrijke volken
en toch was niemand met hem in de wolken.

H. W. A.

Gepast antwoord

Een vloekend kapitein zei tot zijn maat
„Wij doen wel twintig knoopen in een uur”
„Als gij,” is 't antwoord, „'t vloeken dan niet laat
brengt elke knoop u naar het helsche vuur.”

H. W. A.

MUSSCHENSPEL

Tsjie — tsjere — sjiet.

Op de zwieptakjes van een perelaar
tuimlen hun lijvekes door elkaar;
geflap van ruige klepvlerkjes, snel
om 'n vlug lijfje. Hoeveel wel?
Pootjes of kopjes zie ik haast niet.

Tsjie — tsjere — sjiet.

Dan uit den perelaar duikelt — floep —
naar benee op het pad heel de troep.
Woelgrage pootekes wriemlen 't droog-
warme zand in stofwolkjes omhoog.
Warboel van veertjes — meer zie ik niet.

Tsjie — tsjere — sjiet.

Plots opgejaagd door een nietig gerucht,
heel de kwettrende muschorde vlucht,
Even lawaai! Schel sjirpgeluid.
't Rumoerig musschenspelke is uit.
'n Losgestooid veerke — meer vind ik niet.

JO SPIERENBURG